୨୭-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୩୧-୧୨-୮୬ ମଧୁବନ

"ଅତୀତ, ବ□ମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାର ବିଧି"

ଆଜି ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦିପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଗଡ୍ ଫାଦର ଶିବବାବା ନିଜର ଅତି ମିଠା, ଅତି ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପକ ଗ୍ରୀଟିଂଗସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଜଣେ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ କେତେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମହାନତା ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ତରଙ୍ଗ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପହ□ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଆଜି ଦିନରେ ସମସ୍ତେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନୂତନବର୍ଷ ପାଳନ କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲିଭିଯାଇଥିବା ବା ଜଳିନଥିବା ଦୀପ ବା ମହମବତୀ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ ଏଗୁଡିକୁ ଜଳାଇ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ଜଳୁଥିବା ଅଗଣିତ ଦୀପମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗଣିତ ଜାଗ୍ରତ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଲିଭିଯାଇଥିବା ଦୀପକୁ ଜଳାଉ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଜଳାଇବା ପରେ ପୁଣି ତା'କୁ ଲିଭାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ୟୋତି ମାନଙ୍କର ସଂଗଠନରେ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା - ଏହା କେବଳ ବାବା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ଆତ୍ମାରୂପୀ ଦୀପମାନଙ୍କର ସଂଗଠନର ଦୃଶ୍ୟ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ! ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଜ୍ୟୋତି ଏକା ଢଙ୍ଗରେ ଏବଂ ଏକାଭଳି ଚମକୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ "ଏକମାତ୍ର ବାବା" - ଏହି ଲଗନ ଦୀପମାନଙ୍କୁ ଚମକ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂସାର, ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତି - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପାଳନ କରିବା ବା ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ନିଜେ ତିଆରି ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବା । ଏହା ଆଧାରରେ ହିଁ ବିଦାୟର ସମୟ ଏବଂ ବଧାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାର ସମୟର ସଂଗମ ହେଉଛି । ପୁରୁଣାକୁ ବିଦାୟ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ନୂତନକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ସଂଗମ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଆସି ପହ□ିଯାଇଛ । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସଂସ୍କାରକୁ ବିଦାୟ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ନୂତନ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଉଡିବାର ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି ।

ଏବେ ଯାହାକୁ ପ୍ରେଜେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ବ□ମାନ କାଳ କୁହାଯାଉଛି ତାହା ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ପାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତୀତ ହୋଇଯିବ । ବ□ମାନ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଚାଲୁଛି ତାହା ରାତି ବାରଟା ପରେ ଅତୀତ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବ□ମାନ ସମୟକୁ ପ୍ରେଜେ□ କୁହାଯିବ ଏବଂ ଆସନ୍ତା କାଲିକୁ ଫ୍ୟୁଚର ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ କୁହାଯିବ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ପାଷ୍ଟ, ପ୍ରେଜେ□ ଏବଂ ଫ୍ୟୁଚର - ଏହି ତିନୋଟି ସମୟର ହିଁ ଖେଳ ଚାଲିଛି । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଶବ୍ଦକୁ ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ନୂତନ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ କିପରି କରିବ ? ପାଷ୍ଟକୁ ସର୍ବଦା ପାସ୍ ୱିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ସଫଳ ହୋଇ ପାସ୍ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । "ପାଷ୍ଟ ଇଜ୍ ପାଷ୍ଟ" ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ତାକୁ କିପରି ଅତିକ୍ରମ କରିବ ? ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନା - ସମୟ ପାସ୍ ହୋଇଗଲା, ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ପାସ୍ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତା'କୁ ପାସ୍ ୱିଥ୍ ଅନର ହୋଇ ପାସ୍ କରିଲ ? ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଲ ? ନା ତା'କୁ ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଧିରେ ଭୁଲିଯାଇଛ ଯାହାକି ତା'କୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣିବା କ୍ଷଣି ହୃଦୟରୁ ବାଃ ! ବାଃ !ର ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ ? ବିତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତୀତକୁ ଏଭଳି ବିତାଇଛ ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମର ବିତିଯାଇଥିବା ଜୀବନ କାହାଣୀରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ? ତୁମର ଅତୀତ ଏକ ସ୍ମାରକୀ ହୋଇଯିବ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ କୀ□ନ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ କୀ□ ରୂପରେ ଗାନ କରିବେ ! ଯେପରି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ କୀ□ନ ଗାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମର କୀ□ନ କରି ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ନିର୍ବାହ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିତିଯାଉଥିବା ସଂକଳ୍ପ ବା ସମୟକୁ ଏହି ବିଧିରେ ବିତାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଝିପାରିଲ, କ'ଣ କରିବ ?

ଏବେ ପ୍ରେଜେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ବ□ମାନ କାଳକୁ ଆସ, ପ୍ରେଜେ□କୁ ଏଭଳି ସାର୍ଥକ କର ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେଜେ□ ମୂହୁ□ ବା ସଂକଳ୍ପରେ ତୁମଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରେଜେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସି କେତେବେଳେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ? ଯେତେବେଳେ କାହାଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉପହାର ମିଳିଥାଏ । କିଏ କେତେ ବି ଅଶାନ୍ତ ହୋଇଥାଉ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାଉ ବା ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କେହି ତାଙ୍କୁ କିଛି ସ୍ନେହର ସହିତ ଉପହାରଟିଏ ଦେଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ତା' ଭିତରେ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ଖେଳିଯାଏ । ଏମିତି ଦେଖାଣିଆ ଭାବରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ହୃଦୟର ସହିତ ଯଦି ଦେଇଥାଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେବ, କାରଣ ଉପହାରକୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହର ସୂଚକ ମନେ କରନ୍ତି । ତେବେ ଉପହାର ରୂପରେ

ଦିଆଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁର ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ନେହ ଅଟେ, ଜିନିଷର ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ପ୍ରେଜେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ବ□ମାନ ସମୟରେ ପ୍ରେଜେ□ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ଦେବାର ବିଧି ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲ । ବୁଝିପାରିଲ ? ସହଜ ଲାଗୁଛି ନା କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି ? ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ଅଛି ତ ? ନା, ଦେଇଚାଲିଲେ ଭଣ୍ଡାର କମ୍ ହୋଇଯିବ ? ଷ୍ଟକ ତ ଅଧିକ ଜମା କରିଛ ନା ? କେବଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି, ସ୍ନେହର ସହଯୋଗ, ସ୍ନେହର ଭାବନା, ମିଠା କଥା ପଦେ ବା ଅନ୍ତରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସଂଗ - ଏତିକି ଉପହାର ହିଁ ବହୁତ । ଆଜିକାଲି ଚାହେଁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ହୁଅନ୍ତୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଆତ୍ମାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଦୁଃଖୀ-ଅଶାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ଉପହାର ଗୁଡିକର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପହାର ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହାର ଷ୍ଟକ ତ ଅଛି ନା ? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେଜେ□ ମୁହୂ□କୁ ଦାତା ହୋଇ ପ୍ରେଜେ□କୁ ପାଷ୍ଟରେ ପରିବ□ନ କର, ତେବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ହୃଦୟ ଭିତରେ ତୁମର କୀ□ନ ଗାଇବାକୁ ଲାଗିବେ । ଆଚ୍ଛା !

ଏବେ ଫ୍ୟୁଚର ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କ'ଣ କରିବ ? ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ନା, ଦୁନିଆର ଭବିଷ୍ୟତ କ'ଣ ? ତେଣୁ ଫ୍ୟୁଚରକୁ ନିଜର ଫିଚର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଅର୍ଥାତ୍ ଫିଚର୍ସ ଫ୍ୟୁଚରକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁ । ଏହି ଦୁନିଆର ଫ୍ୟୁଚର ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ କିପରି ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଫ୍ୟୁଚରରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବା ଦୃଷ୍ଟି କିପରି ହେବ, ହସ କିପରି ହେବ, ସମ୍ବନ୍ଧ କିପରି ହେବ ଏବଂ ଜୀବନ କିପରି ହେବ--ତୁମମାନଙ୍କର ଫିଚର୍ସ ହିଁ ଏସବୁକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉ । ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଭବିଷ୍ୟତର ସୃଷ୍ଟିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ କରାଉ । ଯାହାକି କ'ଣ ହେବ, କିପରି ହେବ" - ଏହିଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ "ଏହିପରି ହେବ" -ରେ ପରିବ□ିତ ହୋଇଯାଉ । 'କିପରି' ଶବ୍ଦ ପରିବ□ିତ ହୋଇ "ଏହିପରି" ହୋଇଯାଉ । ଫ୍ୟୁଚରରେ ତ ଦେବୀ-ଦେବତା ହିଁ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ବ□ମାନ ହିଁ ଦେବତା ପଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର, ମୁକୁଟଧାରୀ ଏବଂ ସିଂହାସନଧାରୀର ସଂସ୍କାର ଅନୁଭବ ହେଉ । ଯିଏବି ଦେଖୁ ତା'କୁ ତୁମର ମୁକୁଟ ଏବଂ ସିଂହାସନର ଅନୁଭବ ହେଉ । ତେବେ ତାହା କେଉଁଭଳି ମୁକୁଟ ? ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍‌ର ମୁକୁଟ ଅର୍ଥାତ୍ ହାଲୁକା ବା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବାର ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରକାଶମୟ ମୁକୁଟର ଅନୁଭବ ହେଉ ତା'ସହିତ ସର୍ବଦା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବାର ଲକ୍ଷଣ ଅନୁଭବ ହେଉ କାରଣ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏବଂ ନିଶାଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି । ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟୀ ହେବାର ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସ୍ଥିତି ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାର ଚିହ୍ନ । ତେଣୁ ଯିଏବି ଆସୁ ସିଏ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ମୁକୁଟଧାରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ନିଜର ଫିଚର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ଫ୍ୟୁଚର ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା । ଏହିଭଳି ନୂତନବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ଏହିଭଳି ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବା । ବୁଝିପାରିଲ, ନୂଆ ବର୍ଷରେ କ'ଣ କରିବ ? ମାତ୍ର ତିନୋଟି ଶବ୍ଦରେ ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିମୂ□, ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଏବଂ ତ୍ରିଲୋକୀନାଥ ହୋଇଯାଅ । ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବ□ମାନ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ! ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଦ୍ୱାରା - ଚାହେଁ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା, ଚାହେଁ ସେବାର ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ଏହି ତିନୋଟି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲ ।

ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ନୂତନ ବର୍ଷର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି ନା । ଏବେ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରକାରର ଉପାୟ କରିବ ? ସେମାନେ ତ ବିନାଶୀ ସାଧନ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ ମନୋରଞ୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏବେ ଜଳାଇବେ ଏବେ ଏବେ ଲିଭାଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଅବିନାଶୀ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଅବିନାଶୀ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରିବ ? କେକ୍ କାଟିବ, ମହମବତୀ ଜଳାଇବ, ଗୀତ ଗାଇବ, ତାଳି ବଜାଇବ - ଏହିସବୁ କରିବ ନା ! ତେବେ ଏସବୁ ମଧ୍ୟ କର, ଭଲ ଭାବରେ କର କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଅବିନାଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ରୀତିରେ ପାଳନ କରିବାର ବିଧି ବତାଉଛନ୍ତି । ସାକାର ଦୁନିଆରେ ସାକାର ରୀତିରେ ଖୁସି ମଉଜ ପାଳନ କରିବା ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଏଭଳି ସୁନ୍ଦର ପରିବାର ଯାହାକି ସାରା ପରିବାର ହିଁ ମୁକୁଟଧାରୀ ଏବଂ ସିଂହାସନଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏତେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଅଟନ୍ତି - ଏହିଭଳି ପରିବାର ସାରା କଳ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଥର ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଖୁବ୍ ନାଚ, ଗାଅ ଏବଂ ମିଠାଇ ଖାଅ । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି, ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଖୁସିର ଅନୁଭୂତି କରି ହିଁ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବ□ମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ କେଉଁ ଗୀତ ବାଜୁଛି ? ଖୁସିର ଗୀତ ବାଜୁଛି ନା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାଃ, ବାଃ !ର ଗୀତ ଗାଅ । ବାଃ ବାବା ବାଃ, ବାଃ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ବାଃ,

ବାଃ ମିଠା ପରିବାର ବାଃ, ବାଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗମଯୁଗର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସମୟ ବାଃ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ବାଃ ବାଃ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାଃ ବାଃର ଗୀତ ଗାଇଚାଲ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସନ୍ତାନ ବାଃ ବାଃର ଗୀତ ଗାଇବା ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଆଜି ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଥିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ଗୀତ, ଜାଣିଛ-- ତାହା କ'ଣ ? ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ଗୀତକୁ ଆଉ ଗାଇବ ନାହିଁ । ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହେଲା "ହ୍ୱାଇ" ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି ଏବଂ ଆଇ ଅର୍ଥାତ୍ "ମୁଁ" । ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଟିଭିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ବାଃ ବାଃ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ "ହ୍ୱାଇ - ହ୍ୱାଇ" ବହୁତ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ "ହ୍ୱାଇ" ପରିବର୍ତ୍ତେ "ବାଃ ବାଃ" କହିବ ଏବଂ "ଆଇ" ପରିବର୍ତ୍ତେ "ବାବା-ବାବା" କହିବ । ବୁଝିଲ ।

ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯାହାବି ହୋଇଥାଅ, ଯେମିତି ବି ହୋଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ତ ସମସ୍ତେ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଧାଇଁ ଆସିଛ ନା । ଅମୃତବେଳାରେ ସବୁ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି - "ପ୍ୟାରା ବାବା, ମିଠା ବାବା" ଏବଂ ତା' ବଦଳରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା "ପ୍ୟାରେ ବଚ୍ଚେ, ପ୍ୟାରେ ବଚ୍ଚେ"ର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା ! ଏମିତି ତ ଏହି ବର୍ଷ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ଶିକ୍ଷାକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ପୁଣି ବି ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ଆହ୍ୱାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାରା ଦୁନିଆରୁ ପ୍ୟାରା ଦୁନିଆକୁ ନେଇ ଆସୁଛି । ତେବେ ଆକାରୀ ମିଳନର ବିଧିରେ ଏସବୁ ଦେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଆକାରୀ ରୂପରେ ମିଳନ କରିବାରେ ଏକା ସମୟରେ ବାପଦାଦା ଅନେକ ବା ବେହଦ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ମିଳନର ଅନୁଭୂତି କରାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସାକାରୀ ବିଧିରେ ପୁଣି ବି ହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମା ଭିତରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେଉଁ କଥା ଦରକାର ? ମୁରଲୀ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି । ମୁରଲୀ ଶୁଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ମିଶିବା ତ ହେଉଛି ନା । ଚାହେଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବରେ ଶୁଣାନ୍ତୁ ବା ଏକାଠି ଶୁଣାନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ଶୁଣାଇବେ । ଯାହା ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ଅଲଗା ଅଲଗା କରି ଶୁଣାଇବେ । ପୁଣି ବି ଦେଖ ପ୍ରଥମ ସୁଯୋଗ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ୧୮ ଜାନୁଆରୀକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମ ସୁଯୋଗକୁ ଉପଭୋଗ କରୁଛ । ଆଚ୍ଛା ! ୩୫-୩୬ଟି ଦେଶରୁ ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ୩୬ ପ୍ରକାରର ଭୋଗ ହୋଇଗଲା । ୩୬ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ତେଣୁ ୩୬ ପ୍ରକାରର ହୋଇଗଲା ।

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଯେଉଁଭଳି ଶରୀର, ମନ, ଧନ, ସମୟ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ସାହସ ସେବାରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସାକାରୀ ରୂପରେ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ବା ଆକାରୀ ରୂପରେ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ଲଗନର ସହିତ ମଗନ ରହିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଡବଲ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେକ ପିଲାଙ୍କର ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସମାଚାର ଏବଂ ତା ସହିତ ନୂତନ ବର୍ଷର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଗ୍ରିଟିଙ୍ଗସ୍ ଗୁଡିକର କାର୍ଡ ମାଳା ବାପଦାଦାଙ୍କ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଗଲା । ଯେଉଁମାନେ ବି କାର୍ଡ ପଠାଇଛନ୍ତି ବାପଦାଦା ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଡରେ ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ରିଗାର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଲବ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହ ଉଭୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସମାଚାର ଗୁଡିକୁ ଶୁଣି ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ସେବା କରିଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ସେବା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ସେବାରେ ସର୍ବଦା ସଫଳତା ହିଁ ସଫଳତା ରହିଛି । ସ୍ନେହର ସହିତ ସେବା କରିବାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ-- ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ବାହାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତାର ଚିହ୍ନ । କାରଣ ଆଜି ଯିଏ ସହଯୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କାଲିକୁ ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ସହଯୋଗୀ କରିବାର ବିଶେଷତା ସେବା ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ଚାରିଆଡେ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା **"ଅବିନାଶୀ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ଭବ"** ର ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା !

ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଜା, ସହଯୋଗୀ, ସମ୍ବନ୍ଧୀ ବଢି ବଢି ଚାଲିବେ ସେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ମିଳନର ବିଧିକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ଏଥିରେ ତ ଖୁସି ହେଉଛ ନା, ଭଲେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ । ଆଚ୍ଛା !

ସମସ୍ତ ସଦା ସ୍ନେହୀ, ସଦା ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଥିବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହାନ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ସହିତ ସଂଗମଯୁଗର ଶୁଭରାତ୍ରି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ ।

ବିଦେଶ ସେବାରେ ରହିଥିବା ଟୀଚରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - ନିମି□ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା "ସମାନ ଭବ"ର ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ପାଣ୍ଡବ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଶକ୍ତି ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ବି ସେବାରେ ନିମି□ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟବାନ ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଖୁସି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ବିଶେଷ ଅନୁଭବ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରୁଛ ତା' ସହିତ ବ□ମାନ ନିଜେ ଯେତେ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ସେବା କରିବ ସେତେ ଶୀଘ୍ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପତାକା ଉଡିବାକୁ ଲାଗିବ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମି□ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେବାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଦୁଇଟି କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ - ଗୋଟିଏ ହେଲା, ସର୍ବଦା ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମିଶାଇ ଚାଲିବାରେ ଏକତା ରହିଥିବ ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ଏହି ବିଶେଷତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମି□ ସେବାଧାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଦେବାକୁ ହେବ - ଗୋଟିଏ ହେଲା ଏକତା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା । ସଂସ୍କାର ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରହିଛି ଏବଂ ରହିବ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ କାହାର ସଂସ୍କାର ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ କରାଇବା ବା କାହାର ସଂସ୍କାରଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହି ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା - ଏହା ନିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି କିଛି ବି ଘଟଣା ଘଟୁଛି ବା କାହାର ସଂସ୍କାର ସେହିଭଳି ଦେଖୁଛ ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତା' ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ଦୁଇ ହାତର ତାଳି ବଜାଅ ନାହିଁ । ତାହେଁ ସିଏ ବଦଳୁ ବା ନ ବଦଳୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତ ବଦଳି ପାରିବ ନା ! ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ପରିବ□ନ କରିନେବ ବା ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ଅନ୍ୟର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସ୍ନେହର ଭାବନା ରଖି, ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଭାବନା ରଖି ସମ୍ପର୍କରେ ଆସ, କାହିଁକି ନା ନିମି□ ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂ□ର ଦର୍ପଣ । ତେବେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନ ତାହା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂ□ର ଦର୍ପଣ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ତୁମର ଜୀବନରୂପୀ ଦର୍ପଣ ଏଭଳି ହେଉ ଯେଉଁଥିରେ ବାବା ଯିଏ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତୁ । ବାକି ପରିଶ୍ରମ ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରୁଛ, ବହୁତ ଭଲ ସାହସ ରଖି ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ସେବାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ରଖିଛ ସେଥିପାଇଁ ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ କରି ଚାଲିଛ । ତେଣୁ ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ବ□ମାନ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜୀବନର ପ୍ରମାଣ ସର୍ବଦା ଦେଖାଉଥାଅ, ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ଏକସ୍ୱରରେ କହିବେ ଯେ ଏମାନେ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବାରେ ତ ସମାନ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇ ଚାଲିବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରୱାନ ଅଟନ୍ତି । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଭାରତର ଟୀଚରମାନେ ଅଲଗା ଏବଂ ବିଦେଶର ଟୀଚରମାନେ ଅଲଗା, ନା ସମସ୍ତେ ସମାନ । ଏହା ତ କେବଳ ସେବାର ନିମି□ ହୋଇ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛ, ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ଦେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ସବୁଥିରେ ବିଶେଷ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏମିତି ବି ବାପଦାଦା ବା ନିମି□ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଦେଶୀ ବା ଦେଶୀ ଭିତରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଯାହାର ସେବା କରିବାର ବିଶେଷତା ରହିଛି, ତେବେ ସେ ଯିଏ ବି ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ସେହିଠାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ନେବାକୁ ପଡିବ । ବାକି ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଟେ, ସ୍ନେହ ନେବା ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଦେବା । ଏଠାରେ ବିଶେଷତାକୁ ହିଁ ମହତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା !

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ରୀତିରେ ବ୍ୟତୀତ କରୁଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ହୁଅ ।

ସଂଗମଯୁଗର ଗୋଟିଏ ମୁହୂ□ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ଯେପରି ଏହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏର ଲକ୍ଷ ଗୁଣା ଜମା ହୋଇଯାଉଛି ସେହିପରି ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ହରାଇଦେଲ ତେବେ ଲକ୍ଷଗୁଣା ବ୍ୟର୍ଥରେ ଚାଲିଯିବ - ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ସାବଧାନତା ପୂର୍ବକ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଅବହେଳା ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ କେହି ତୁମଠାରୁ ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ କାହିଁକି ନା ବ□ମାନର ସମୟର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ ଅଧିକ । ଏହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ରୀତିରେ ବ୍ୟତୀତ କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗର ଅନୁଭବ କରି ବିଜୟୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ।